

תת"ע 788/07/12 - מדינת ישראל נגד עבדלרחמן אבו סבית

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

19 מרץ 2014

תת"ע 788-07-12 מדינת ישראל נ' עבדלרחמן אבו סבית

בפני כב' השופטת טל אוסטפלד נאוי
המאשימה
נגד
הנאשם
עבדלרחמן אבו סבית
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד שולץ

ב"כ הנאשם/ת - עו"ד עבד אל חמיד

הנאשם/ת - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

לנאשם ניתנה הודעת תשלום קנס לפיה נהג ברכב ובעת שהרכב היה בתנועה השתמש בטלפון הנייד שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

הנאשם ביקש להישפט.

לדין שנקבע ליום 21.10.13, בחר הנאשם שלא להתייצב. הנאשם הורשע בהעדרו ונגזר עליו עונש פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 30 יום, קנס בסך של ₪ 1,200 ושלושה חודשי פסילה על תנאי למשך שלוש שנים (להלן: "**פסק הדין הראשון**").

בית המשפט לא נעתר לבקשת הנאשם לבטל את פסק הדין.

הנאשם ערער על החלטה זו, ובדין בבית המשפט המחוזי מרכז עפ"ת 20472-11-12, בהסכמת המדינה, בוטל פסק הדין מיום 21.10.13.

עמוד 1

לדין שנקבע ליום 10.3.13 התייצב הנאשם ללא בא כוחו. בית המשפט אפשר לנאשם לצאת מאולם הדיונים ולתאם מועדים עם הסנגור. בחלוף כארבע שעות, משלא שב הנאשם לאולם הדיונים, הורשע הנאשם ונגזר עליו עונש פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 60 יום, קנס בסך של 1,200 ₪ ושלושה חודשי פסילה על תנאי למשך שלוש שנים (להלן: **"פסק הדין השני"**).

בית המשפט לא נעתר לבקשת הנאשם לבטל את פסק הדין.

הנאשם ערער על החלטה זו, ובדיון בבית המשפט המחוזי מרכז עפ"ת 29093-03-13, דחה בית המשפט את הערעור.

הנאשם הגיש בקשת רשות ערער לבית המשפט העליון. ברע"פ 4969/13, נקבע על ידי כב' השופט ע' פוגלמן בפסק הדין כי מאחר ואין למצוא בפסקי הדין של הערכאות הקודמות הסבר להכפלת העונש, בוטל גזר הדין והוחזר לבית משפט זה, למתן גזר דין חדש.

בפתח הדיון שהתקיים בבית המשפט ביום 20.2.14, ציין הסנגור כי הנאשם מודה בעובדות כתב האישום במסגרת הסדר.

בית המשפט הודיע לצדדים כי אינו כפוף להסדר וכי קיימת אפשרות שלא ייגזר על הנאשם העונש המוסכם.

ב"כ המאשימה, ציינה כי תובע אחר היה אמור להופיע בבית המשפט לדיונים, היא נקראה לאולם הדיונים ברגע האחרון, הסנגור פנה אליה, לא האיר את תשומת ליבה להליכים הקודמים בתיק והיא לא היתה מודעת להם. בסופו של יום, לאחר שעיינתה בעברו התעבורתי של הנאשם ובטיעוני המאשימה לעונש בדיונים קודמים, ציינה ב"כ המאשימה כי עמדת התביעה לא השתנתה ועתרה, שלא במסגרת הסדר, לגזור על הנאשם עונשים של פסילה בפועל, פסילה מותנית וקנס.

ב"כ המאשימה הגישה גליון הרשעותיו של הנאשם לפיו הוא מחזיק ברישיון נהיגה משנת 2010 ולחובתו 23 הרשעות. לבקשת הסנגור, הוגש עותק מפרוטוקול הדיון בתיק 11021-10-13 בו הורשע הנאשם בעבירה של התנהגות ללא זהירות בדרך (הרשעה מספר 23 בגיליון הרשעות הנאשם). בתיק זה הגיע הנאשם להסדר טיעון עם המאשימה לעניין העונש.

בטיעוניו לעונש ציין הסנגור כי 4 מההרשעות הראשונות הרשומות לחובת הנאשם הן בהיותו נוסע ושאר העבירות לחובתו "טכניות".

הסנגור ציין כי הסכים עם התובעת בטרם החל הדיון על עונש קנס בסך של 1,500 ₪ ולאור הערת בית המשפט שינתה המאשימה עמדתה.

הסנגור המשיך וציין מתוך נסיונו, כי לא ראה פסק דין בו נגזר עונש פסילה בפועל בעבירה של שימוש בטלפון הנייד בעת הנהיגה. עוד ציין הוא כי המדינה, באישומים אלו, מתקנת את סעיף האישום לאישום קל יותר של אי החזקת הגה בשתי ידיים, בניגוד לתקנה 28(א) לתקנות התעבורה והעונש שנגזר הוא קנס בלבד.

הסנגור המשיך וציין כי מדובר בעבירה נפוצה במדינה כך ש-80% מהאוכלוסייה מבצעת אותה. עוד ציין הסנגור כי מדובר

בעבירה שבוצעה עוד בשנת 2011 והנאשם מאז מקפיד על חוקי התנועה. הסנגור ביקש שהגשת הערעורים לא תהווה נסיבה לחומרה בגזירת הדין, ציין כי הנאשם עובד כסייר בחברת אבטחה וזקוק לרישיון נהיגתו בעבודתו.

הסנגור מציין כי זוהי הפעם הראשונה של הנאשם בבית המשפט ועל כן מבקש הוא שלא לגזור על הנאשם עונש של פסילה בפועל.

דין

לא אחת נפסק כי משוותר נאשם על זכותו לשלם את הקנס המקורי, ביקש להישפט ומשהורשע בדין, אין ביהמ"ש כבול בגזר הדין לגובה הברירה המקורית (ראה למשל - ע.פ. ת"א 152/82 ד"ן נ' מ"י, פ"מ תשמ"ג (א) 150).

משנוהל המשפט, נחשפו בפני הרשעותיו הקודמות של הנאשם דבר שלא היה מתרחש אילו בחר לשלם הקנס.

לנאשם ותק נהיגה קצר כאשר הורשה לנהיגה בשנת 2010.

במועד מתן פסק הדין הראשון, ביום 21.10.12, עמדו לחובת הנאשם **13 הרשעות קודמות** כאשר 4 מהן, כדברי הסנגור, בהיותו נוסע ברכב והשאר בעבירות של נהיגה שלא בכיוון החץ, נהיגה ברכב לא תקין שלא נאסר לשימוש, הפרעה לתנועה ו- 6 הרשעות בגין נהיגה כנהג חדש ללא תוית.

במועד פסק הדין השני, ביום 10.3.13, כארבעה וחצי חודשים מאוחר יותר, עמדו לחובת הנאשם **19 הרשעות**. הנאשם הספיק לצבור בפרק זמן קצר זה שבין פסקי הדין, 6 הרשעות נוספות שעניינן: סטייה מנתיב נסיעה, 3 הרשעות בגין נהג חדש ללא תוית, נהיגה ברכב לא תקין שלא נאסר לשימוש, שהייה ברכב.

על כן, ורק בשל כך הוחמר עונשו ונגזרו עליו 60 ימי פסילה.

כיום, לנאשם **23 הרשעות**. הנאשם צבר 4 הרשעות נוספות. אחת כנוסע שאינו חגור בחגורת בטיחות ועבירות חמורות נוספות בגין: נהיגה במהירות (26-40 קמ"ש מעל למהירות המותרת בדרך), נהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף והתנהגות ללא זהירות בדרך.

מדובר בנאשם אשר חוקי התעבורה אינם נר לרגליו. הוא שב ומבצע עבירות תעבורה ללא כל מורא כאשר ניתן לראות כי העבירות האחרונות שביצע, הינן עבירות חמורות ומסוכנות.

אינני מקבלת טענת הסנגור לפיה בתי המשפט נוהגים כדבר שבשגרה להמיר את סעיף האישום בכתבי האישום, למבקשים להישפט, לאישום קל יותר. כל תיק ונסיבותיו עימו, הגם שלא הוצגה בפני אסמכתא לכך.

הסנגור אף לא דייק בדבריו כאשר טען כי זוהי הפעם הראשונה לנאשם בבית המשפט. המאשימה הציגה את פרוטוקול

הדיון בתיק תת"ע (ב"ש) 11021-10-13 (הרשעה מספר 23) שם זומן הנאשם לבית המשפט, אם כי, יצוין כי הצדדים הגיעו להסדר טיעון לעניין העונש עוד בטרם הדיון.

מדובר בנאשם שאינו סר לחוקי התנועה, מסכן את משתמשי הדרך והנני סבורה כי יש להשית עליו עונש פסילה אשר יש ירחיקו מהכביש ואולי ילמדו לציית להבא לחוקים ולתמרורים.

ראה לעניין זה רע"פ 9284/06 אלי זק נ' מדינת ישראל:

שם נגזרו על הנאשם בעבירה זהה עונש פסילה לתקופה של 3 חודשים, פסילה מותנית לתקופה של 3 חודשים למשך שנתיים, והופעל במצטבר עונש פסילה מותנה לתקופה של 3 חודשים, וקנס בסך של 500 ₪. כב' השופט ס. ג'ובראן קבע:

"עונש זה מוצדק וראוי... מידת הדין חייבת לגבור, כאשר מדובר באנשים המזלזלים באופן בוטה, שוב ושוב בהוראות, אשר נועדו לשמור על חייהם וחיי האנשים שמסביבם".

לכאורה, נוכח העבירות שנוספו לחובת הנאשם, 4 הרשעות ממועד הדיון האחרון בפני בית המשפט זה, וותק נהיגתו הקצר, יש מקום להחמיר ולהוסיף על הענישה שנענש הנאשם בעבר.

לעניין "הסדר הטיעון" אותו ציין הסנגור כי הוסכם עליו בפתח הדיון אציין, כי לא מדובר בהסדר לפיו הודה הנאשם והסתמך בהודייתו על העונש ש"הובטח" לו. התיק נקבע למתן גזר דין כאשר הערכאות שלמעלה לא ביטלו את הכרעת הדין שבו.

אין ולא היתה במקרה זה כל "הסתמכות" כשלהי מבחינת הנאשם.

ב"כ המאשימה ציינה כי אין הסנגור נקי כפיים כאשר לא ציין בפניה את השתלשלות העניינים בתיק.

הסנגור ניסה מזלו גם בפני בית המשפט, כאשר פתח וציין לפרוטוקול הדיון:

"הנאשם מודה בעובדות כתב האישום במסגרת הסדר טיעון" (ראה עמוד 4 לפרוטוקול שורה 10).

לא ברור מדוע ציין זאת הסנגור וזאת מאחר ולאחר מכן טען כי **"הטענה המרכזית שלו"** (של הנאשם-ט.א.נ) **שלא עבר את העבירה"** (עמוד 7 לפרוטוקול שורה 18).

בשיקולי לעונש לקולה, הנני מתחשבת במועד ביצוע העבירה, בעבודתו של הנאשם כסייר בחברת אבטחה כפי שציין הסנגור בטיעונו.

לאחר ששקלתי את השיקולים השונים ובחנתי טיעוני הצדדים, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך ₪ 1,200 או 100 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם תוך 30 יום מהיום.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 60 יום.

רישיון הנהיגה יופקד בבית המשפט לא יאוחר מיום 10.4.14 בשעה 12.00 וממועד ההפקדה תחשב הפסילה. גם אם לא יפקיד הנאשם את רישיונו, נחשב הוא פסול מלנהוג אך הפסילה תחשב ממועד ההפקדה בלבד. אם אין לנאשם רישיון נהיגה בתוקף, יפנה למזכירות בית המשפט.

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים

וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירות תוספת ראשונה ושנייה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"ז אדר ב תשע"ד, 19/03/2014 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בית המשפט נתן את דעתו לענין מועד ההפקדה בגזר הדין.

אינני מוצאת לשנות.

ניתנה והודעה היום י"ז אדר ב תשע"ד, 19/03/2014 במעמד הנוכחים.

עמוד 5

